

Bäckafors (8)

Byggnaderna ägdes av dem som bebodde torpet. Marken arrenderade torparna av kyrkan. Omkring år 1973 upphörde detta arrende och avstyckade tomter kring husen friköptes.

1861 odlades torpet upp och beboddes av Anders Johan Svensson, f. 1832 i Årstad. Hans hustru var Johanna Christina Johansson, f. 1838 i Årstad.. De hade sju barn. Två av dem fanns hemma år 1900, Nils Petter Anders, f. 1873, flyttade till Kvibille 1900 och Jenny Augusta, f. 1879, flyttade till Halmstad 1903. Hon kom hem från Snöstorps 1909 och står då antecknad som änkan Jenny Augusta Neblius. Året därpå dog hon. Ytterligare en dotter kom hem som änka. Det var Inger Christina Teisback, f. 1866. Hon var sömmerska och kom från Danmark 1904. 1907 flyttade hon till Falkenberg. Torparen Anders Johan Svensson dog 1913 och 1921 flyttade hans änka till Kvibille.

1916 var Birger Bengtsson, f. 1868 i Veinge, torpare. Han kom från Asige och flyttade till Vessige 1940 och var gift 1891 med Johanna Maria Bergman, f. 1867 i Ränneslöv. Deras barn var Hugo Evald, f. 1899 i Kvibille, flyttade till Årstad 1918 och Karl Edvin, f. 1901 i Kvibille, flyttade till Vessige 1934.

1940 blev Ragnar Gustavsson, f. 1905 i Årstad, torparrendator. Han kom från Årstad och flyttade till Skrea 1941 och var gift 1939 med Syster Linnea Olausson, f. 1913 i Skrea. Hon hade dottern Gunnel Birgitta, f. 1935 i Skrea.

1941 blev Johan Sigfrid Kristensson, f. 1906 i Skrea, torparrendator. Han kom från Årstad och gifte sig 1941 med Anna Elenora (Elly) Svensson, f. 1914 i Svartrå. Deras barn födda i Bäckafors är Kerstin Siv Irene, f. 1943, och Sven Uno Roland, f. 1946. Irene flyttade till Falkenberg 1960 och är gift med Stig Magnusson, f. 1936. De har barnen Kent, f. 1970, och Therese, f. 1975. Uno flyttade till Stafsing 1969 och är gift med Mona, f. 1949. De har döttrarna Cecilia, f. 1978, och Camilla, f. 1981. Uno med familj bor nu i Slöinge.

Minnen från barndomen i Bäckafors nertecknade av Irene och Uno: ”Barndomstiden på 1940–50-talen i Bäckafors har många minnen. Det var säkert strävsamt för Mor och Far på torpet. Bäckafors var på åtta tunnland. Fyra kor och sex suggor, smågrisuppfödning och ett hundratal höns, var det som skulle försörja familjen. Pappa arbetade på sågen i Himlås under säsong. Det var också vanligt att man bytte tjänster med granar. Sommartid drygade mamma ut hushållskassan med körsbärsförsäljning på torget i Falkenberg.

Vi barn fick hjälpa till. Vi minns särskilt allt vatten som skulle bäras till ladugården och till hushållet innan det blev installerat en hydroforanläggning. Bära in ved var också en återkommande syssla. Vi minns även alla de gånger vi putsade och packade äggen i lådan som äggabilen skulle hämta en gång i veckan.

Trots ett strävsamt liv för Mor och Far på Bäckafors, minns vi glädjeämnen. När konsumbilen eller drickabilen kom fick vi bråttom att springa upp till vägen för att se om mamma köpte något godis eller dricka till oss. Ibland på lördagskvällarna kunde mamma och pappa spela tolvå med oss, vilket vi tyckte var roligt. Sommartid cyklade vi till Långasand och badade, det var en uppskattad händelse.

1971 friköptes marken kring husen från kyrkan och 1973 lämnades arrendet på jordbruksmarken. Pappa hade fått pension, djurhållningen avyttrades, allt det dagliga slitet var slut. Nu kunde dom ägna sig åt det som inte hade hunnits med så mycket tidigare. Pappa hade några bisamhällen, båda var intresserade av trädgården, där de gemensamt tillbringade mycket tid. Vi tycker att Mor och Far fick många goda år tillsammans på äldre dar. Pappa dog 1989, då sålde vi Bäckafors till Ingrid och Bengt Klockare. Mamma flyttade till en lägenhet i Slöinge.”

1990 köpte Bengt och Ingrid Klockare Bäckafors. Bengt kommer från Dalstorp utanför Ulricehamn och Ingrid är född i Härnösand. De arbetade tillfälligt i Falkenberg och annonserade efter ett torp att hyra, men fann ett att köpa. I Bäckafors inriktade de sig på självhushållning. De skaffade några djur för att få kött, en ko för mjölken och höns för äggen. Det var både av ekonomiska skäl och en livsstil. Men gården visade sig vara för liten. Under senare år har de inriktat sig på att anlägga en stor trädgård kopplad till försäljning av kryddor, perenner och en hel del annat. De är också ute och anlägger trädgårdar åt andra. Ingrid har alltid tyckt om djur och tar gärna en riddtur tillsammans med barnen, Louise, f. 1990, Isabelle, f. 1991 och Joakim, f. 1993.